

meget, meget, meget sløvt, hvad der bliver præsenteret i den her forbindelse.

Trods det, at regeringen har lagt sig fuldstændig på knæ for EU-systemet en gang mere – man har så fundet nogle samarbejdspartnere, som jo er med i det kor; det vidste vi måske nok godt allerede på forhånd at man ville – skal det jo siges, at når nu regeringen får fundet ud af at lave et forslag, så vil vi i Dansk Folkeparti kigge på det forslag og undersøge, om det virkelig holder stik, hvad der nu bliver sagt. Jeg vil bare sige, at vi vil undersøge det til bunds og være hundrede procent sikre på, at der bare er en lille smule rigtigt i det, som er blevet sagt fra regeringens side i den her sag indtil nu.

Så må jeg konstatere, at det er meget, meget, meget beklageligt, at regeringen ikke har så meget som sagt, at den synes, at den her dom er beklagelig. Vi forstår det simpelt hen ikke i Dansk Folkeparti. Men sådan kan der jo være nogle ting, man ikke skal forstå.

Jeg skal også fremlægge et:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte Festersensag, der fastslog, at den danske bopælspligt strider mod EU-reglerne om kapitalens frie bevægelighed, stærkt utilfredsstillende. Folketinget beklager den affolkning, som domstolens kendelse kan medføre i landdistriktsområderne. På denne baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at komme med initiativer, der kan imødegå skadevirkningerne af domstolens kendelse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Kl. 19.45

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Tak til hr. Christian H. Hansen. Vi giver ordet til næste ordfører i rækken, som er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil da godt starte med at sige, at vi ligesom mange andre blev rimelig overraskede over den dom, der blev afsagt i den såkaldte Festersensag af EF-Domstolen. Men at nogen nu ønsker at lave en EU-debat ud af den her sag og har svin-

get sig op til at tale om traktatforhandlinger, synes jeg simpelt hen er ude af proportioner.

Den her sag kan håndteres ved nogle relativt små ændringer i de danske landbrugslove, og det er vel også den vej, som det lovforslag, fødevareministeren vil komme med, går i retning af. Det handler nemlig om at bibeholde en bopælspligt på ejendomme også under 30 ha.

Det, vi har ønsket, er, at der fortsat skal være liv på landet. Vi skal fortsat have liv i landdistrikterne, og derfor har vi et ønske om, at vi ikke i fremtiden skal se huse, der står tomme det meste af året og kun bliver brugt nogle få uger som ferieboliger for folk, der ude fra det store EU vælger at købe sig en ejendom i Danmark.

Nu er det jo sådan, at når jeg tror, det her er en relativt beskeden omgang, så er det jo, fordi der stadig væk skal investeres, og derefter forpligter den, der investerer i sådan en ejendom, sig til at lade andre mennesker bebo ejendommen, i hvert fald i de første 8 år.

Det er jo noget af en tillidssag, i hvert fald hvis man skal leje sin nyinvesterede bolig ud til mennesker, man ikke kender i forvejen. Det tror jeg faktisk ikke vil være særlig attraktivt, så på den måde er jeg ikke så sikker på, at vi vil se så mange Festersentilfælde i fremtiden. Derfor tror jeg heller ikke på, at det her vil revolutionere, slet ikke med de oplæg, der kommer.

Vi ønsker stadig væk at fastholde – og det er vi også helt sikre på at vi kan – vores ejerforhold til ejendomme over 30 ha med uddannelser og de krav, der ellers er stillet til at erhverve det. Det ønsker vi ikke at ændre på, det har EF-Domstolen heller ikke udtalt sig imod. EF-Domstolen har jo udtrykt forståelse for det danske ønske om bopælspligt på ejendomme, men har sagt, at der var andre ting i vores måde at få det her til at fungere på, som man mente var at gå for vidt. Det må vi så respektere, og det gør vi selvfølgelig.

Vi anerkender den højeste lovgivning inden for EU, fordi vi er medlemmer af EU, og vi opfører os selvfølgelig, som medlemmer bør gøre også i den her sag. Selv om vi blev overraskede, og selv om vi da godt kan sige, at det måske også ærgrer os en lille smule, at det, som vi i årevis har set som værende en velfungerende måde at få det her til at hænge sammen på, nu skal vendes og undersøges en gang til. Men vi er ikke spor i tvivl om, at vi vil få bearbejdet det lovforslag, som kommer, således at intentionerne i det, vi har ønsket os, stadig væk vil gælde i fremtiden, nemlig at der stadig væk er beboelse i